

1 Tim 4:16 Zie toe op uzelf en op de leer ...

6.2 Welke functionarissen heeft de Leider aangesteld?

We lezen in Ef 4:11 *En Hij (Yeshua) heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om* Dit zijn de functionarissen die God aangesteld heeft of aanstelt in de gemeente.

1 Kor 12:28 *En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder krachten voor diverse werkzaamheden.*

De oudste dat zijn de hoeders van de kudde, van de gemeente, zoals we kunnen lezen in 1 Pe 5:1-4. Over deze oudsten in de gemeente gaat deze studie.

In het oude testament bij het volk Israël komen we oudsten tegen in o.a., Gen 50:7, Ex 3:16, Num 11:16-17, 2 Kron 34:29-33 enz. In het nieuwe testament bij de gemeenten komen we ook oudsten tegen. In het nieuwe testament bij de troon van God komen we opnieuw oudsten tegen, Op 4:4. Het is dus verstandig om eens te zien wat en wie die oudsten in de gemeenten nu eigenlijk zijn en wat hun taak is en hoe ze aangesteld worden, enz.

In het nieuwe testament worden voor de functie van “oudste” in de gemeente 2 woorden gebruikt, dat blijkt uit Tit 1:5 en 7, waar het Griekse woord “presbuteros” vertaald is met oudsten en het woord “episkopos” vertaald is met opziener. In beide verzen wordt echter over dezelfde functionaris gesproken. Het gaat om iemand die in de gemeente aangesteld is als een herder, een toezichthouder, een dienend leider zoals we zullen zien in deze studie. Meestal zijn het mensen die door hun leeftijd, in jaren en geloof, deze “titel” waardig zijn.

Wat zegt de bijbel nu over “oudsten” in de gemeente?

Er wordt altijd gesproken over “oudsten”, dus meer dan één in een gemeente. Een mogelijke verklaring zou kunnen zijn dat je niet denkt, als je de enige oudste bent dat je het alleen voor het zeggen hebt of dingen kunt bepalen of afdwingen. Een meer logische verklaring is, dat wanneer je met 2, 3 of meer oudsten in een gemeente bent, je steun hebt aan elkaar, elkaar kunt aanvullen en ondersteunen en verantwoordelijkheden kunt delen. Mocht je dan de neiging krijgen om je te gaan verheffen, kun je door de overige oudsten daar op gewezen worden. Niemand is volmaakt!

Num 11:16 *Toen zei Yahweh tot Mozes; Vergader mij uit de oudsten van Israël zeventig mannen, van wie gij weet, dat zij oudsten en opzieners van het volk zijn, en breng hen naar de tent der samenkomst, opdat zij zich daar bij u opstellen. Dan zal Ik nederdalen en daar met u spreken en een deel van de Geest die op u is, nemen en op hen leggen, opdat zij met u de last van het volk dragen.*

In Deut 1:13 wordt over deze mannen nog iets gezegd: *wijst uit uw stammen wijze, verstandige en ervaren mannen aan, dat ik hen als uw hoofden aanstelle.*

We zien dus dat het volk daadwerkelijk betrokken werd bij de aanstelling van deze functionarissen. Zij stonden onder het volk bekend als oudsten. Ze hadden reeds bewezen wijze, verstandige en ervaren mannen te zijn. Alleen als je een dagelijks en nauw contact hebt met mensen, ben je in staat om, aan de hand van hun gedragingen en uitspraken, te concluderen en vast te stellen, wie wijs en verstandig is en ervaring heeft. Op die wijze hadden ze respect afgedwongen. Een ander punt is dat de Geest die op de leider was ook gegeven wordt aan die

oudsten, iets dat we dienen te onthouden voor de uitleg verderop in deze studie.

In Num 11 lezen we verder nog dat deze mensen ook “profeteren” in de zin van *onderwijzen van het volk*, aangedreven door de Geest van God. Opvallend is dat er twee met name genoemd worden, namelijk Eldad en Medad, twee die getuigen in de legerplaats. Eldad betekent; door God geliefd en Medad betekent; liefde. Is het toeval, dat de betekenis van deze namen te maken heeft met het feit dat God ons eerst liefgehad heeft, 1 Joh 4:10 en de discipelen van Yeshua kenbaar zijn voor de wereld doordat zij liefde onder elkaar hebben, Joh 13:35? Deze aanstelling van de oudsten gebeurde bij de tent der samenkomst. Kunnen dit vooruit wijzingen zijn naar het functioneren en het aanstellen van de oudsten in de nieuw testamentische gemeenten?

Hand 14:23 *en nadat zij voor hen in elke gemeente oudsten hadden aangewezen, droegen zij hen onder bidden en vasten de Here op, in wie zij geloofd hadden.* De SV geeft hier een letterlijke vertaling van de wijze waarop dat aanstellen gebeurde, namelijk *en als zij hun in elke gemeente, “met opsteken der handen” ouderlingen verkoren hadden.* Het Griekse woord is “cheirotoneo” dat betekent; door te stemmen, iemand aanstellen in een ambt of een functie door middel van het opsteken van een hand. Dit is dus overeenkomstig het oude testament. Deze mensen werden als het ware gekozen, vanwege het feit dat het wijze, verstandige en ervaren mannen waren. Ze hadden op natuurlijke wijze het gezag gekregen van de gemeenteleden, door hun manier van doen en laten.

We lezen ook dat er staat in “elke gemeente”, waar dit dus, vandaag de dag, niet het geval is, kan en mag je jezelf afvragen of dat gemeenten zijn waar de bijbel over spreekt. Het is ook niet zo dat ze over één nacht ijs gingen, want er werd gebeden en gevast om de zegen van de Heer af te smeken over deze mensen. Het is dus een gebeuren waarbij de gehele gemeente nauw betrokken was. Waar gebeurt dit heden nog, dat de gemeenteleden daar invloed op hebben? Waar wordt nog gevast met betrekking tot het aanstellen van oudsten. Misschien dat er nog gezamenlijk gebeden wordt?

Tit 1:5 *Ik heb u op Kreta achtergelaten met de bedoeling, dat gij in orde zoudt brengen hetgeen nog verbetering behoeft, en dat gij, zoals ik u opdroeg, in alle steden oudsten zoudt aanstellen.*

De eerste gemeente “bleef volharden bij het onderwijs van de apostelen”, Hand 2:42 en “de gemeente is gebouwd op de apostelen en de profeten”, Ef 2:20. Hier geeft een apostel opdracht, “zoals ik je opdroeg”, dus hier dient een gemeente zich aan te houden. Er moeten dus oudsten aangesteld worden!

Het Griekse woord voor aanstellen is hier “kathistemi”, wat betekent in een ambt benoemen. Hoe dat dient te gebeuren hebben we reeds besproken. Want wie zou nou beter weten dan de gemeenteleden zelf, wie deze functie het best zou kunnen vervullen. Zij zagen dagelijks elkaars levenswandel en wisten dus beter dan wie ook hoe deze mensen zich gedroegen en spraken. Wij kiezen toch ook onze eigen wereldse gemeenteraad, omdat we weten waar die mensen voor staan.

Aan de hand van deze gegevens uit de bijbel kunnen we om ons heen kijken naar allerlei verschillend genoemde kerken om te zien of daar overeenkomstig dit gegeven gehandeld is of wordt. en dus vaststellen welke gemeente gebleven is bij het onderwijs van de apostelen en welke gebouwd is op de apostelen. U kunt daar nu zelf een mening over vormen en eventueel conclusies aan verbinden voor uzelf.

Hoewel het niet over oudsten gaat, treffen we in Hand 6 een soort gelijk voorbeeld. Vers 3 *Ziet dan uit, broeders, naar zeven mannen onder u, die goed bekend staan, vol van Geest en*

wijsheid, opdat wij hen voor deze taak aanstellen. Er wordt in dit voorbeeld gesproken tegen de “menigte der discipelen”, iedereen werd er weer bij betrokken. Het ging weer om mannen die “goed bekend” staan, die “vol van Geest en wijsheid” waren. Telkens is het dezelfde wijze waarop God werkt. In vers 6 lezen we weer dat er gebeden werd voor ze aangesteld werden en dan vervolgens worden de handen opgelegd als bevestiging van hun aanstelling.

Gemeente zijn is niet een zaak van een enkeling die alles bepaald, maar iedereen heeft daar een taak in en op die manier is ook de gehele gemeente verantwoordelijk voor de ontwikkeling en de groei van de gemeente. Op deze wijze wordt de gemeente ook gedragen door alle leden. Het is niet alleen *mijn* gemeente, maar ook *onze* gemeente. Het dient een welsluitend geheel te zijn, Ef 4:16.

Kan een gemeente nu iedereen aanstellen? Het antwoord is, neen. We hebben in de voorbeelden gezien dat een oudste aan bepaalde voorwaarden dient te voldoen. In studie 10 hebben we gezien dat God, herders heeft gegeven aan de gemeente en nu zien we, hoe dat door zijn Geest geschied.

Tit 1:6-9 mannen, die onberispelijk zijn, één vrouw hebben, die gelovige kinderen hebben, die niet in opspraak zijn wegens losbandigheid of van geen tucht willen weten. Want een oudste moet onberispelijk zijn als een beheerder van het huis Gods, niet aanmatigend, niet driftig, niet aan de wijn verslaafd, niet opvliegend, niet op oneerlijke winst uit, maar gastvrij, met liefde voor wat goed is, bezadigd, rechtvaardig, vroom, ingetogen, zich houdende aan het betrouwbare woord der leer, zodat hij ook in staat is te vermanen op grond van de gezonde leer en de tegensprekers te weerleggen.

Nou, hier kan de oudste het mee doen. Niemand zal nog lust hebben om gekozen te worden, omdat hij waarschijnlijk denkt niet aan de eisen te kunnen voldoen. Maar als we zien wat Petrus deed, hij verloochende Yeshua 3 keer, en toch noemt hij zich in 1 Pe 5:1, mede oudste. We kunnen dus iemands verleden, voordat hij Gods Geest gekregen heeft, niet aanrekenen, want dan hadden Petrus en Paulus nooit kunnen doen wat ze gedaan hebben. Het is juist met de *bekeerde zondaar* dat God een werk verricht, Gal 2:6 en 1 Tim 1:15-16.

Het is nodig om wat meer gedetailleerd te kijken naar de afzonderlijke eisen die aan een oudste gesteld worden. Onberispelijk betekent, aan wie niets verweten kan worden.

Eén vrouw hebben, betekent dat de man getrouwd dient te zijn, om over de huwelijks staat te kunnen praten met zijn broeders en zusters als er problemen zijn.

Gelovige kinderen betekent dat de man ervaring heeft in de bijbelse manier van opvoeding van kinderen. Als je het eigen gezin niet weet te bestieren, hoe kun je dan aangesteld worden over het huis van God. Het dienen, wijze, verstandige en ervaren mannen te zijn.

Niet aanmatigend betekent, niet koppig of eigenzinnig zijn.

Niet driftig betekent, toorn kunnen afwenden, niet heetgebakerd zijn.

Niet aan de wijn verslaafd betekent, geen dronkaard of alcoholist zijn.

Niet opvliegend betekent, geen vechtersbaas, geen ruziezoeker zijn.

Niet op oneerlijke winst uit betekent, niet hebzuchtig of inhalig zijn.

Hij moet hartelijk en vriendelijk zijn, verstandig, bezonnen, vol zelfbeheersing, ingetogen, een voorbeeldig gelovige, handelend overeenkomstig Gods wil, dat is de gezonde leer uit Gods woord. Alleen op deze wijze kan hij de tegenspreker weerleggen en met de gezonde leer overtuigen, daarom moet hij ook bekwaam zijn om te onderwijzen.

Buiten hetgeen hier vermeld staat, geeft 1 Tim 3:2-7 vrijwel hetzelfde aan, met een kleine

aanvulling. *De oudste moet bekwaam zijn om te onderwijzen en het mag geen pas bekeerde zijn, opdat hij niet door opgeblazenheid in het oordeel des duivels valle. Hij moet ook gunstig bekend staan bij de buitenstaanders, opdat hij niet in opspraak kome en in een strik des duivels valle.*

Het is goed om ook de vertaling uit Het Boek weer te geven. *Hij mag niet iemand zijn die pas kort christen is, omdat hij dan wel eens verwaand zou kunnen worden en onder hetzelfde oordeel valt als de duivel.* Het woord opgeblazenheid heeft de betekenis van; hovaardig zijn, opgezwollen zijn van trots, verblind met trots, beneveld. Dit is niet bedoelt als een domper of verwijt, het is juist neergeschreven om je te laten zien wat Gods wil is met zijn gemeente. Yeshua (Jezus) is een bezorgd bestierder van zijn eigen huis, zie Heb 3:1-6. Hij wil ons behoeden en beschermer voor overhaaste beslissingen, omdat Hij van zijn volgelingen houdt. 1 Tim 3:7 sluit hier naadloos op aan. *Hij moet ook een goed naam hebben bij de mensen, die niet tot de gemeente behoren; anders zou hij door allerlei beschuldigingen in een val van satan kunnen lopen.* Weer een bescherming door God aangebracht voor Zijn functionarissen tegen de buitenwereld. Je kunt pas gunstig bekend staan bij de buitenstaanders als je gedurende een langere periode bewezen hebt betrouwbaar en trouw te zijn aan God en zijn woord.

1 Tim 3:1 *Dit is een betrouwbaar woord, indien iemand staat naar het opzienersambt (oudste), dan begeert hij een voortreffelijke zaak.* Verlangen of uitzien naar zo'n functie betekent een leven leiden naar Gods wil en dat is een prijzenswaardig en eervol en rechtschapen streven. Het is dus geen kwestie van solliciteren naar deze functie, maar door je gedrag gedurende langere tijd, (het mag geen pas bekeerde zijn), laten zien dat jij voor die functie in aanmerking kunt komen, omdat je voldoet aan de eisen. Dit is niet een streven dat puur uit de mens alleen voorkomt om zich te verheffen boven de ander. Het is juist onder invloed en aansturing van Gods Geest dat een mens zich kan kwalificeren voor z'n ambt. Het is God die de eer verdient, die door deze man tot zijn doel komt met de gemeente en het is een eer om zo door God gebruikt te worden.

Nadat we als het ware de functie eisen hebben bekeken wordt er nog meer vermeld over onze intenties en handelwijze als wij zo'n functie bekleden. Hand 20:28 *Ziet dan toe op uzelf en op de gehele kudde Gods, waarover de Heilige Geest u tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden.*

Als de benoeming gebeurt overeenkomstig de bijbelse richtlijnen, dienen wij te beseffen dat de Heilige Geest in wezen degene is die deze mensen in dit ambt gesteld heeft.

Het eerste wat deze mensen moeten doen is "zichzelf weiden", zorgen dat ze door deze aanstelling niet vergeten om vooral zelf het juiste spoor te houden, omdat er allerlei gevaren dreigen. In vers 29 en 30 wordt al over die gevaren gesproken. Het zijn vaak je eigen broeders die tegen je in opstand komen. Kijk maar naar de tocht in de woestijn, hoe het volk keer op keer tegen Mozes in opstand kwam. In feite kwamen ze in opstand tegen Jahweh zelf.

Op de tweede plaats moeten ze "de gehele kudde Gods weiden". Niet alleen diegene die hen nader liggen dan anderen, maar iedereen verdient hun aandacht en zorg en onderwijs, de gehele gemeente. Weiden betekent besturen, leiden, voeden, van voedsel voorzien. Voedsel dat de Geest hen geeft door bestudering van de Schrift.

Bij wie moet de oudste nu steun zoeken als er gevaren dreigen? Bij de hogere geestelijken zoals dat in de diverse kerken gebeurt of bij de Synoderaad of het hoofdkantoor, waar ook ter wereld dit gevestigd mag zijn? Het antwoord geeft Paulus in vers 32 *ik draag u op aan de*

Here en het woord zijner genade, aan Hem, die bij machte is te bouwen en het erfdeel te geven onder alle heiligen. Yeshua is het hoofd van de gemeente, bij Hem moeten we te rade gaan, en bij niemand anders, Hij is bij machte te bouwen. Duidelijker kan het niet. Het is zo eenvoudig, maar wij lopen meer achter mensen aan dan achter God. God leidt zijn gemeente door zijn Geest. En de oudsten en de gelovigen, die bepaalde gaven ontvangen hebben, dragen bij in de opbouw en in het weiden van de gemeente.

Als je nu gekozen wordt, moet je dan dat ambt aanvaarden?

1 Pe 5:2-3 hoedt de kudde Gods, die bij u is, niet gedwongen, maar uit vrije beweging, naar de wil van God, niet uit schandelijke winzucht, maar uit bereidwilligheid, niet als heerschappij voerend over hetgeen u ten deel gevallen is, maar als voorbeelden der kudde.

Het is duidelijk dat je niet in een positie moet komen waarin je eigenlijk gedwongen wordt of je verplicht voelt om die functie te aanvaarden. Het is iets dat geheel vrijwillig, naar de wil van God dient te gebeuren. Niet uit inhaligheid of hebzucht, maar gaarne helpend. Niet als zijnde “de baas over”, maar als “dienend” voorbeeld zoals Yeshua deed. Die niet gekomen was om gediend te worden, maar om te dienen. Het zijn uitspraken van Yeshua zelf in Luk 22:24-27. Hier worden gesprekken weergegeven die bij het avondmaal gevoerd werden. Om nog duidelijker te maken hoe te houding van de leider dient te zijn, geeft Yeshua het voorbeeld van de voetwassing. Nogmaals het gaat hier om een houding van dienstbaarheid duidelijk te maken. Die dienstbaarheid dienen wij na te volgen. De leider dient de aan hem toevertrouwde mensen op alle mogelijke manieren “te dienen”, en daar horen ook die handelingen bij die in de wereld niet door een “leider” gedaan worden. Hij dient er alles aan te doen om de mensen dichter bij God te brengen en het karakter en de aard van Yeshua zichtbaar te maken. In Gods gemeente hoort het anders te zijn dan in de wereld. Het is nauwelijks voorstelbaar dat iemand, de wil van God, zal weigeren om dienstbaar te zijn in Gods organisatie, de gemeente.

Er zijn nog meer aanwijzingen in de bijbel met betrekking tot de oudsten, als we nog even terugkijken naar Hand 20:27, waar Paulus het volgende zegt; *ik heb niet nagelaten u al de raad Gods te verkondigen.* Hij heeft dus, niet alleen de oudsten, maar ook de overige gelovigen in Efeze, *drie jaar lang, nacht en dag, zonder ophouden, onder tranen terecht gewezen, vers 31.* Diezelfde “raad Gods” hebben wij ook en het is de taak van onze oudsten om die raad te volgen en te onderwijzen en daar niet van af te wijken. Wij moeten ons niet laten misleiden door wie dan ook, ook al wordt er gezegd dat sommige zaken niet meer van toepassing zijn omdat de tijd, de cultuur en de mode veranderd is.

Hoe dienen de gemeenteleden zich te gedragen ten opzichte van de oudsten? Er zijn een aantal verzen die daar informatie over geven.

1 Tim 5:17-19 De oudsten, die goede leiding geven, komt dubbel eerbewijs toe, vooral hun, die zich belasten met prediking en onderricht. Immers, de Schrift zegt; gij zult een dorsende os niet muilbanden, en; De arbeider is zijn loon waard. Gij moet geen klacht tegen een oudste aannemen, tenzij er twee of drie getuigen zijn.

De gemeenteleden dienen dus van hun kant ook diep respect te hebben voor de oudsten, vooral als die oudsten ook het woord brengen door onderwijs te geven. Zo iemand mag alleen maar ergens van beschuldigt worden als meerdere leden daarvan getuigen zijn geweest. De positie van oudste is er een die krediet verdient, die niet zomaar, door de eerste de beste die meent iets tegen die oudste te hebben, onderuit gehaald mag worden

1 Pe 5:5 *Evenzo gij, jongeren, onderwerpt u aan de oudsten.* Jongeren dienen natuurlijk aan hun ouders te gehoorzamen, maar ook het woord van een oudste dienen zij ter harte te nemen. Zij dienen respect te hebben voor de plaats die de oudste verdient heeft.

Heb 13:7 *Houdt uw voorgangers in gedachtenis, die het woord Gods tot u hebben gesproken; let op het einde van hun wandel en volgt hun geloof na.* Het betreft hier die mensen, die de gemeente geleid hebben door het geven van onderricht. Het moeten voorbeelden voor ons zijn, zoals de geloofshelden uit Heb 11. Het zijn allen mensen die door hun geloof volhard hebben tot het einde.

Heb 13:17 *Gehoorzaamt uw voorgangers en onderwerpt u aan hen, want zij zijn het, die waken over uw zielen, daar zij rekenschap zullen moeten afleggen. Laten zij het met vreugde kunnen doen en niet al zuchtende, want dat zou u geen nut doen.* De toehoorders dienen te gehoorzamen aan de woorden van de voorgangers, omdat zij ervoor zorgen dat we groeien in geloof en wakker blijven met betrekking tot de tekenen der tijden en het profetisch woord. Het moet voor die voorgangers een vreugde zijn om Gods woord te brengen en zich te verheugen in de belangstelling en de aandacht van de gemeenteleden. Ze zouden, net als Paulus moeten kunnen zeggen dat ze de goede strijd gestreden hebben en hun loop ten einde gebracht hebben en het geloof behouden hebben. Als wij deze mensen ontmoedigen of tegenwerken, zal dat de gemeente schade toebrengen. Wel dienen wij het onderwijs *bereidwillig aan te nemen, maar ook dagelijks de Schriften te onderzoeken of de dingen zijn zoals zij spreken*, Hand 17:11. Anders vervallen we in passief geloof, zoals we dat nu overal om ons heen zien. Gal 6:6 *En hij, die onderricht wordt in het woord, dele van alle goed mede aan wie dat onderricht geeft.* Het is dus een wisselwerking tussen alle leden van het lichaam.

1 Tim 4:14 *Veronachtzaam de gave in u niet, die u krachtens een profetenwoord geschonken is onder handoplegging van de gezamenlijke oudsten.* Zij hebben dus ook de bevoegdheid om mensen voor een speciale taak of met een bepaalde gave aan de Heer op te dragen, en als het ware te bevestigen en Zijn zegen daarover af te smeken door het opleggen van de handen.

Jak 5:14-15 *Is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uit spreken en hem met olie zalven in de naam des Heren. En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken, en de Here zal hem oprichten.* Eén van de taken van de oudsten is dus om ook zieken te zalven met (olijf)olie, in de naam des Heren en een gebed uit te spreken in de naam des Heren. Het moet een gebed zijn waaruit het volste vertrouwen in Gods handelen uitkomt en een rotsvast geloof in het werk van God. Een gebed dat uitstraling geeft aan het feit dat God de zieke zal beter maken. Dit zalven dient dus bij een zieke door meerdere oudsten te gebeuren en niet door één oudste alleen. Oudsten zijn betekent een gezamenlijk optreden als herders van de kudde om deze “al de raad Gods” bekend te maken en er aan te gehoorzamen en aan vast te houden.

Uit al deze verzen blijkt dat elke gemeente op zichzelf staat en dat er geen overkoepelend bestuur is dat geloofsregels voorschrijft. Er kan wel een bestuur zijn, maar dat houdt zich bezig met de bijvoorbeeld de huur van een ruimte of gebouw, de aanschaf van bijbels, liedboeken, instrumenten en wat al niet meer. Maar op het gebied van de gezonde leer, zijn er de oudsten en de leraars, die “getoetst” worden door de gemeente.

Veel problemen worden voorkomen of opgelost als we gemeente zijn, zoals dat in Gods

woord staat. Dan worden we niet meer heen en weer geslingerd door wind van leer, maar dan zijn we doordrongen van het feit dat we elkaar nodig hebben om de zegekrans te behalen.

1 Tim 3:13 *Want zij, die hun dienst goed hebben vervuld, verwerven zich een ereplaats en veel vrijmoedigheid om te spreken door het geloof in Christus.*

Er kan een bemoedigende vergelijking getrokken worden tussen de woorden in Ezra en het werk van de oudsten in de gemeenten.

Ezra 6:14 *De oudsten der Judeeërs bouwden voorspoedig voort tijdens het profeteren van de profeet Haggai en van Zacharia, de zoon van Iddo; zij voltooiden de bouw volgens het gebod van de God van Israël.*

Toen bouwde de oudsten een werkelijk, fysiek huis, de tempel, volgens het gebod van God. Nu bouwen de oudsten een geestelijk huis, de geestelijke tempel, volgens het gebod van God.

1 Pe 2:5 *en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis.*

Een laatste aanwijzing vinden we in het boek Openbaring waar tot de “engel” van de gemeente gesproken wordt. Aan het eind van elke brief wordt tegen de gemeente gezegd; “wie een oor heeft, die hore wat de Geest tot de gemeenten zegt”. De Geest spreekt tot de gemeenten in het meervoud, iedereen kan van elkanders goede en slechte punten leren, maar elke gemeente wordt wel afzonderlijk aangesproken op zijn goede of slechte punten. De Geest leidt elke gemeente via de oudsten (herders) en de leraars en wij zouden er goed aan doen om mee te bouwen op de voorgeschreven wijze, zodat ook wij “voorspoedig voort kunnen bouwen”.

1 Tim 4:16 ... volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.